

[Tyroll.]

lighed til stede i højre side af salen hos de reaktionære, borgerlige partier, som med glæde ser disse indgreb, og som med glæde ser resultaterne af deres eget forehavende, nemlig at man kan få socialdemokratiet til at lægge ryg til disse indgreb og oven i købet få Landsorganisationen til i fagbevægelsen også at lægge ryg til indgrebene.

Det er jo rigtigt, når man fra de konservative siger, at socialdemokratiet og hr. Auken har glemte de udtalelser om den ukrænkelige strejkeret, som man bruger ved festlige lejligheder, og om, at organisationerne må have fri ret til at bestemme over arbejdsforholdene. Det er jo fuldstændig korrekt, at det er det, der er tilfældet, og at LOs formand også har lagt op til det, der sker nu, gennem den måde, han har bakket op omkring indgrebet på ved ophøjelsen af mæglingsskitsen til lov ved den overenskomstafslutning, der netop har været. Allerede dengang sagde de konservative også, at her kunne man se, at man havde truffet et valg fra socialdemokratiet, at der var kommet en nydannelse, der ville få betydning i de kommende måneder, der ville få betydning for sømændene, bryggerierne, landbruget osv., når der skulle føres overenskomstforhandlinger her.

Man sagde dengang, at man kunne regne med hos sømændene også at ville blive stillet over for et lovindgreb, og har jo fået ret, selv om man fra socialdemokratiets side selvfølgelig forsøgte at benægte denne situation, og hr. Auken gjorde opmærksom på, at der var et langt spring fra at konkludere fra en ekstraordinær situation, som altså åbenbart har været ekstraordinær temmelig mange gange efterhånden, og så til at sige, at man generelt var imod strejkeretten. Men der er ikke så forfærdelig langt et spring. Der er kun nogle få måneder frem til en situation, hvor vi må høre, at hr. Kaj Poulsen siger fra talerstolen, at der her er tale om et strejkeområde, hvor det er de eneste forbindelser, der er til Bornholm, og at der derfor vil være temmelig omfattende økonomiske gener osv. forbundet med en konflikt på dette område.

Hvad er det i virkeligheden, man siger? Ja, i virkeligheden står hr. Kaj Poulsen her og fortæller, at sømændene godt kan regne med, at det fremover vil være umuligt at få en strejke i gang på Bornholmsruterne. Der er strejkeforbud nu på Bornholmsruterne. Vi har prøvet tidligere i forbindelse med forhandlingerne om-

kring overenskomstindgreb at få klar besked fra socialdemokratiet om, hvor langt man egentlig vil gå med disse forehavender. Hvor er det, der er strejkeforbud osv.? Kan vi få et klart svar? Det, der er indeholdt i forligsinstitutionens retningslinjer, er jo, at der er mulighed for, at der skulle kunne tilvejebringes konflikt. Men i hvilke tilfælde vil socialdemokratiet tillade, at disse konflikter bliver effektueret? Vi har svært ved at se, at der kan blive ret mange tilfælde tilbage med den politik, der føres her fra socialdemokratiets side. Man kan da også fornemme af arbejdsministerens kommentarer i forbindelse med det seneste overenskomstindgreb, at man mener, at det er ulykkeligt, hvis de frie forhandlinger ikke lykkes, underforstået at man overholder de rammer, som man her fra folketingets side har lagt. De er kun lykkedes, hvis det er det, der er tilfældet. Hvis de ikke lykkes på den led, så må man nødvendigvis gribe ind.

Det er en accept af statens indblanding. Formuleringerne i samtlige behandlinger her i folketinget af overenskomstindgreb viser klart, at det er en accept, som socialdemokratiet har givet. Men alligevel bliver man ved – efter min mening ret så hyklerisk – med at påstå, at man stadig væk har de principielle beslutninger, de principielle holdninger i besiddelse, og at man agter at bruge dem. Men realiteten har altså været noget helt andet.

Dernæst er spørgsmålet: hvad er det egentlig, der er så vidtrækkende i denne konflikt? Hvad er det, der er så samfundsnedbrydende og samfundsskadeligt ved denne konflikt? Hvor meget gør man det op til i kroner og øre? Illusionerne om kontrol over det kapitalistiske samfund er jo ikke blevet anfægtet væsentligt af, at man ikke er i stand til at opretholde den fulde beskæftigelse, at der rent faktisk går en masse arbejdstimer tabt ved, at en lang række arbejdere går arbejdsløse. Det er i virkeligheden ikke noget, der anfægter den politik, som socialdemokratiet går og laver for øjeblikket. Bevares, man forsøger med forskellige tilskudsordninger for at få noget beskæftigelse i gang, men ikke noget, man med sikkerhed kan forvente vil give nogen varig beskæftigelse, noget, der på nogen måde vil bringe systemet til at fungere. Det er også umuligt, det er helt umuligt, at undgå de tilbagevendende kriser.

Men her bruger man så også Bornholmskonflikten til at tage en lang række andre konflikter med ind, som på ingen måde har set ud til